

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 6. oktoobril 2017 – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, I. versus D

(Kohtuasi C-586/17)

(2018/C 005/28)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuste esitajad: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, I.

Vastustaja kassatsioonimenetluses: D

Eelotsuse küsimused

1. a) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (uuesti sõnastatud) ⁽¹⁾ artikli 46 lõikega 3 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 on vastuolus kord, mille kohaselt ei või varjupaigaasju läbivaatav esimese astme halduskohus varjupaiga taotlemise põhjust, mille välismaalane esitas esimest korda selles kohtus toimivas kohtumenetluses, kaebuse lahendamisel põhimõtteliselt arvesse võtta?
 - b) Kas seejuures on olukord erinev olenevalt sellest, kas tõepoolest esitatakse uus varjupaiga taotlemise põhjus, st rahvusvahelise kaitse taotlemise põhjus, mis rajaneb faktidel ja asjaoludel, mis on tekkinud pärast seda, kui varjupaigataotlusi menetlev ametiasutus tegi otsuse rahvusvahelise kaitse taotluse kohta, või esitatakse varjupaiga taotlemise põhjus, mille taotleja on varem esitamata jätnud, st rahvusvahelise kaitse taotlemise põhjus, mis rajaneb faktidel ja asjaoludel, mis on tekkinud enne seda, kui varjupaigataotlusi menetlev ametiasutus tegi otsuse rahvusvahelise kaitse taotluse kohta, ja mille välismaalane jättis hoolimata sellest, et need olid talle teada, teatavaks tegemata juba haldusmenetluses, ja seda saab talle süüks panna?
 - c) Kas seejuures on olukord erinev olenevalt sellest, kas varjupaiga taotlemise põhjus esitatakse varjupaigaasju läbivaatavale esimese astme halduskohtule menetluses, milles vaidlustatakse menetleva ametiasutuse otsus esmase või korduva rahvusvahelise kaitse taotluse kohta?
2. Kui küsimusele 1.a tuleb vastata jaatavalt, siis kas liidu õigusest tulenevalt ei või varjupaigaasju läbivaatav esimese astme halduskohus teha ka otsust, et sel eesmärgil, et kontrollida esimest korda kohtumenetluses esitatud varjupaiga taotlemise põhjust, tuleb menetlevas ametiasutuses läbi viia uus menetlus, et sel viisil tagada kohtumenetluse korrakohane kulgemine või takistada kohtumenetluse ebamõistlikku viibimist?

⁽¹⁾ ELT 2013, L 180, lk 60.

Hispaania Kuningriigi 9. oktoobril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 20. juuli 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-143/15: Hispaania Kuningriik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-588/17 P)

(2018/C 005/29)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Hispaania Kuningriik (esindaja: M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- Rahuldada käesolev apellatsioonkaebus ja tühistada osaliselt Üldkohtu 20. juuli 2017. aasta kohtuotsus T-143/15, Hispaania Kuningriik vs. Euroopa Komisjon (ECLI:EU:T:2017:534), osas, milles see puudutab Hispaania Kuningriigile määratud finantskorrektsiooni, mille kohaselt Euroopa Liidu rahastamine ei kata teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) (ELT 2015, L 16, lk 33), mis vastavad ebasoodsatele looduslikele tingimustele ja keskkonnameetmetele Castilla-Leóni autonoomse piirkonna maaelu arengu programmis, **selles osas, milles viidatakse summale, mis vastab osale abist looduslikult rasketes piirkondades ja mis ulatub summani 1 793 798,22 eurot.**
- Teha uus otsus, milles tühistatakse komisjoni 16.jaanuari 2015.aasta rakendusotsus, mis puudutab Hispaania Kuningriigile määratud finantskorrektsiooni, mille kohaselt Euroopa Liidu rahastamine ei kata teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) (ELT 2015, L 16, lk 33), mis vastavad **ebasoodsatele looduslikele tingimustele ja keskkonnameetmetele Castilla-Leóni autonoomse piirkonna maaelu arengu programmis, selles osas, milles viidatakse summale, mis vastab osale abist looduslikult rasketes piirkondades ja mis ulatub summani 1 793 798,22 eurot.**

Väited ja peamised argumendid

1. Asjaolude ilmne moonutamine

Esineb asjaolude ilmne moonutamine, kuna i) nii nagu Hispaania Kuningriik märkis oma hagi ja seda ka tõendas, jõuti lepitusorganisi kokkuleppele, mis alusel finantskorrektsiooni kohaldada, ii) ja kuna Hispaania Kuningriik oli tõendanud, kuidas söödamaad, kus ei ole loomi, võib lugeda vaidlusaluste meetmete kohaldamisalasse, ja seetõttu võivad komisjoni kehtestatud meetmed neid mõjutada.

2. Õigusnormi rikkumine seoses sellega, mis väärtusega on lepitusorgani kokkulepped, mis näitab hea halduse ja lojaalse koostöö põhimõtete ilmset rikkumist

Üldkohus on oma põhjenduses õigusnormi rikkunud, kuna ta eirab lepitusorganisi komisjoni ja liikmesriigi vahel sõlmitud kokkuleppe väärtust ja tõhusust. Täiendavalt on Üldkohus rikkunud hea halduse ja lojaalse koostöö põhimõtet, kuna ta andis oma arutluskäigus õiguse haldusorganile eirata ühepoolset ja ilma mingi selgituseta kokkuleppeid, mille ta on mõne liikmesriigiga sõlminud lepitusmenetluse raames, mis on seaduslikult loodud just nimelt eesmärgiga võimaldada komisjonil ja liikmesriikidel kokkuleppele jõuda.

3. Õigusnormi rikkumine, kuna vaidlustatud otsuses puudub põhjendus

Üldkohus ei ole võtnud seisukohta apellatsioonkaebuse punkti III.2.3 kohta, mille kohaselt on rikutud määruse nr 1290/2005⁽¹⁾ artikli 31 lõiget 2 ja proportsionaalsuse põhimõtet, kuna alus, mille komisjon võttis finantskorrektsiooni kohaldamiseks arvesse, hõlmas abisaajaid ebasoodsate looduslike tingimustega piirkondades, milles ei olnud söödamaid.

4. Õigusnormi rikkumine määruse nr 1290/2005 artikli 31 lõike 2 ulatusega seoses ja kohtulikus kontrollis proportsionaalsuse põhimõtte üle ning korra kohase õigusemõistmise põhimõtte rikkumine

Üldkohus ei viinud läbi kohtulikku kontrolli, mida ta peab teostama vastavalt määruse artikli 31 lõikele 2 ja proportsionaalsuse põhimõttele, mille kohaselt tuleb kindlaks määrata, kas riik on täitnud või rikkunud tal lasuvat kohustust tõendada, et komisjon on teinud vea rikkumise finantstagajärgedega seoses. Samuti ei kontrollinud Üldkohus Hispaania Kuningriigi esitatud andmeid, mis tõendasid komisjoni viga.

Üldkohus on oma arutluskäigus rikkunud korrakohase õigusemõistmise põhimõtet, kuna ta eirab seda, et Hispaania Kuningriik oli kindlaks määranud, mitu põllumajandusettevõtjat pidid täitma kariloomade loendamise kohustust, ja kuna ta kaldus kõrvale poolte määratletud menetluse esemest.

⁽¹⁾ Nõukogu 21. juuni 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (DO 2005, L 209, lk 1) (kehtetu).

16. oktoobril 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-599/17)

(2018/C 005/30)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Rius ja T. Scharf)

Kostja: Hispaania Kuningriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik ei võtnud enne 3. juulit 2016 vastu vajalikke õigus- ja haldusnorme, et järgida komisjoni 17. detsembri 2015. aasta rakendusdirektiivi (EL) 2015/2392, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 596/2014⁽¹⁾ seoses selle määruse tegelikust või võimalikust rikkumisest pädevatele asutustele teatamisega⁽²⁾, või igal juhul ei ole ta nendest normidest komisjonile teatanud, siis on kõnealune liikmesriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad selle direktiivi artikli 13 lõikest 1.

— Mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni rakendusdirektiivi (EL) 2015/2392 siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 3. juulil 2016.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi (turukuritarvituse määrus) ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/6/EÜ ja komisjoni direktiivid 2003/124/EÜ, 2003/125/EÜ ja 2004/72/EÜ (ELT 2014, L 173, lk 1).

⁽²⁾ ELT 2015, L 332, lk 126.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Högsta förvaltningsdomstolen (Rootsi) 24. oktoobril 2017 – Skatteverket versus Memira Holding AB

(Kohtuasi C-607/17)

(2018/C 005/31)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta förvaltningsdomstolen